

עת"א 17658/05/16 - סמי ששון, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 מאי 2016

עת"א 17658-05-16 ששון(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני ר. שפירא סגן הנשיא

העותר

סמי ששון, (אסיר)

ע"י ב"כ עו"ד גב' תמי אולמן

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

פסק דין

עתירה זו מופנית כנגד החלטת שב"ס שלא להוציא את העותר לחופשה. העותר מרצה את מאסרו בכלא כרמל. מדובר במאסרו התשיעי. כבר חלפה כמחצית מתקופת מאסרו. העותר טוען כי התנהגותו בכלא תקינה וכי אין עילה שלא להוציאו לחופשה. יוער כי בכתב העתירה התמקד העותר בעניין חופשותיו. בטיעון בפני הועלו גם טענות כנגד החלטות שב"ס לפיהן על העותר לעבור טיפול במילה מסמים, זאת על אף שלטענתו הוא אינו משתמש בסמים כבר כ-20 שנים.

מתגובת שב"ס עולה כי העותר מרצה מאסרו זה לאחר שהורשע בעבירה של סחר בסמים. בהתאם, ועל רקע עברו הפלילי העשיר, קבעו גורמי הטיפול כי עליו להשתלב בתכנית טיפולית לגמילה מסמים. יצוין כי עקב בעיות רפואיות שיש לעותר, ושלא יפורטו מטעמי צנעת הפרט, בחנו גורמי הטיפול בכלא, ביחד עם גורמי הרפואה, את עניינו ולגישתם ראוי לשלב את העותר בתכנית טיפולית. בהתייחס לטענת העותר כי הוא אינו משתמש בסמים מאשר שב"ס כי בבדיקות נרקולוגיות לא אובחן צורך בגמילה פיזית. עם זאת סבורים גומי הטיפול בשב"ס כי יש צורך בטיפול הגמילה שעניינו בהרגלי התנהגות של העותר ודפוסי חשיבתו וחיינו.

ב"כ העותר חזרה על טענות העותר כי הגם שהוא הורשע בעבירת סחר בסמים הוא אינו משתמש בסמים, כפי שעלה מכל הבדיקות שנערכו לו. מכאן שאין בסיס לדרישת שב"ס כי העותר ישולב בטיפול גמילה כתנאי לשקילת בקשותיו ליציאה לחופשה.

דין העתירה להידחות.

כפי שהוסבר היטב ע"י גורמי הטיפול, בעתירה זו וברבות אחרות ודומות, טיפול הגמילה אינו מתמקד רק בהיבט הפיזי של גמילה מסמים, אלא בעיקר בדפוסי ההתנהגות שהם פועל יוצא למעורבות בעולם הסמים. העותר נגמל, ככל

הנראה, מהשימוש בסמים, וטוב שכך. אולם העותר לא שינה את אורח חייו המעורב בקהילת משתמשי הסמים. גם אם בהיבט הפיזי הוא אינו נדרש לטיפול גמילה הרי שבהיבט ההתנהגותי עוד דרך ארוכה בפניו. על כך מעידה הרשעתו בגינה הוא מרצה את מאסרו, שכאמור הוא התשיעי במניין.

בהתאם, לא מצאתי כל פגם בעמדת גורמי הטיפול בעניינו של העותר. כפועל יוצא מכך אינני רואה גם כל עילה להתערבות בהחלטת גורמי שב"ס שלא להוציא את העותר לחופשה, לעת הזאת. החלטת שב"ס מבוססת על המלצות הגורמים המקצועיים ובהתייחס לעברו העשיר של העותר. מדובר בהחלטה מקצועית שהתקבלה במסגרת סמכויות שב"ס ומשיקולים ענייניים. אין כל עילה במקרה זה להתערב בהחלטה.

העתירה נדחית.

אין אלא לקוות כי העותר ישתלב בהליך טיפולי וילמד לשנות את אורחות חייו, זאת בתקווה שמאסר זה יהיה האחרון.

המזכירות תשלח פסק דין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ו, 29 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא